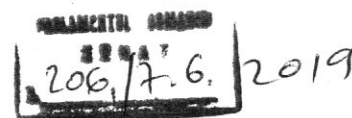

PRIM MINISTRU

765
2705 2019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind eliminarea pensiilor de serviciu pentru deputați și senatori, judecători și procurori, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor, polițiști, funcționari publici cu statut special, funcționari publici parlamentari, membrilor corpului diplomatic și consular al României, membrilor Curții Constituționale și a personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România*, inițiată de domnul deputat PNL Cristian Buican împreună cu un grup de parlamentari PNL (**Bp. 47/2019**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă vizează eliminarea pensiilor de serviciu a anumitor categorii de personal, propunând, în acest sens, amendarea următoarelor acte normative:

- Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea

și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, se propune abrogarea *Legii nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările și completările ulterioare.*

II. Observații

1. Pensia de serviciu este un beneficiu prevăzut de lege pentru unele categorii profesionale, funcționari ai statului (magistrați, diplomați, demnitari, militari, etc.), a căror activitate reprezintă un interes deosebit pentru societate și a căror fidelitate față de sistem este recompensată prin acordarea acestui drept la pensie. În conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, condițiile de exercitare a dreptului la pensie și a celorlalte drepturi de asigurări sociale, precum și alte forme de asistență socială sunt stabilite de lege. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și quantumul acestora. De asemenea, în considerarea situației specifice deosebite a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate prin condiții și criterii de acordare derogatorii, precum și prin modul de calcul al pensiilor. De altfel, și Decizia Curții Constituționale nr. 20/2000¹ a statuat că pensia de serviciu constituie „o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale”.

Pensia de serviciu se acordă în condiții speciale în raport cu cele prevăzute de sistemul public, condiții care constau, în esență, în: calitatea specială prevăzută de lege pentru a beneficia de această pensie, o vechime

¹ referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a art. 41 alin. (2) din Legea privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și a dispozițiilor art. 198 din aceeași lege prin care a fost abrogat art. 103 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată

minimă în anumite funcții de specialitate - de regulă 25 de ani, cuantumul pensiei de serviciu este garantat fără raportare la stagiul de cotizare, partea de pensie care depășește nivelul celei din sistemul public se suportă din bugetul de stat, cu excepția pensiilor militare, acestea suportându-se, integral, de la bugetul de stat.

Prin *Decizia nr. 871/2010*², Curtea, respingând obiecția de neconstituționalitate care viza Legea nr. 119/2010, a statuat că „*pensiile de serviciu se bucură de un regim juridic diferit în raport cu pensiile acordate în sistemul public de pensii. Astfel, spre deosebire de acestea din urmă, pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială.*”

Mai mult, partea contributivă a dreptului la pensie, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, este un drept patrimonial, iar lezarea acestuia constituie o privare de proprietate în sensul art. 1 din Protocolul 1 al CEDO, dar și o discriminare în sensul art. 1 din Protocolul 12. În acest sens se arată că potrivit celor statuate în jurisprudența CEDO „*în Cauza Buchen contra Republicii Cehe - 2002, noțiunea de "bun" înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel că dreptul la pensie poate fi asimilat unui drept de proprietate, iar pensia unui bun proprietate privată*”. Or, o eventuală afectare a părții contributive a pensiilor constituie o ingerință, care afectează dreptul de proprietate în substanța sa.

Astfel, reducerea drepturilor cuvenite pensionarilor prin transformarea pensiilor speciale în pensii în sensul *Legii privind sistemul unitar de pensii publice* etc., sub pretextul unor „*diferențe colosale între pensia medie a majorității pensionarilor și a celor „speciali” (ce beneficiază de pensie de serviciu)*”, nu asigură creșterea calității vieții în România.

Mai mult, în temeiul condițiilor impuse de art. 53 din Constituție privind măsura restrângerii unor drepturi, desprinse din dispozițiile constituționale și reținute în jurisprudența Curții Constituționale³, se statuează că o asemenea restrângere trebuie: a) să fie prevăzută prin lege;

² referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

³ DCCR nr. 872/2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

b) să se impună restrângerea sa; c) restrângerea să se circumscrie motivelor expres prevăzute de textul constituțional, și anume pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav; d) să fie necesară într-o societate democratică; e) să fie proporțională cu situația care a determinat-o; f) să fie aplicată în mod nediscriminatoriu; g) să nu aducă atingere existenței dreptului sau a libertății.

În sensul celor de mai sus, menționăm și Decizia Curții Constituționale nr. 1237/2010⁴, conform căreia „*libertatea de reglementare a legiuitorului nu este una absolută, aceasta neputând justifica încălcarea principiului neretroactivității legii civile ori a celui al egalității în drepturi a cetățenilor și nici cerința asigurării unui nivel de trai decent. Mai mult, relevând încă o condiție a reglementării dreptului la pensie, Curtea (...) stabilea că "prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză practic și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în quantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității". În sfârșit, sintetizând cele reținute cu privire la dreptul legiuitorului de a interveni legislativ în sensul reducerii quantumului pensiei cuvenite sau aflate în plată, Curtea (...) statua că, având în vedere gradul ridicat de protecție oferit prin Constituție dreptului la pensie, "reducerea quantumului pensiei contributive, indiferent de procent și indiferent de perioadă, nu poate fi realizată."*

În lumina celor expuse mai sus, considerăm că propunerea legislativă creează posibilitatea încălcării dispozițiilor de la art. 44, art. 47 alin. (1) și art. 53 din Constituție.

2. Cu privire la propunerea de abrogare a pensiilor de serviciu ale deputaților și senatorilor (art. 1), ale polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special (art. 4), precum și ale membrilor Corpului diplomatic și consular al României (art. 6), arătăm că adoptarea soluției în forma propusă, care se limitează, practic, doar la norma de abrogare, va conduce la apariția unei situații de vid legislativ. Mai mult, în lipsa indicării, chiar și în mod generic, a faptului că aceste persoane ale căror pensii speciale se abrogă vor beneficia de pensii ori compensații asemănătoare în sistem

⁴ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) pct. I lit. c) și pct. IV lit. e), ale art. 53 alin. (1), art. 54, art. 65 alin. (4), art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 196 lit. b), e), g), r) și s) din Legea privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale legii în ansamblul său

contributiv, sunt afectate atât drepturile prevăzute la art. 47 din Constituție, dreptul la pensie și la un nivel de trai decent, cât și dreptul constituțional la ocrotirea proprietății, prevăzut la art. 44, în măsura în care persoana îndreptățită la pensie specială este privată inclusiv de partea contributivă a pensiei, deci cea pentru care a plătit pe parcursul carierei contribuții la sistemul de asigurări sociale de stat.⁵

3. Referitor la art. 2 din inițiativa legislativă, care va avea ca efect eliminarea pensiilor de serviciu ale judecătorilor, procurorilor și magistraților-asistenți, reglementate de art. 82 alin. (1) din *Legea nr.303/2004* sub aspectul cuantumului acesteia, fără a afecta cerințele speciale de acordare a pensiei de serviciu a magistraților, cerințe prevăzute de același text din *Legea nr. 303/2004 (vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent ori alte funcții expres prevăzute de lege și vârsta minima de pensionare de 60 de ani)*, condiții speciale față de condițiile generale aplicabile celorlalți asigurați din sistemul public de pensii, semnalăm următoarele:

Statutul judecătorilor și procurorilor este reglementat la nivel constituțional, în art. 125 – pentru judecători și în art. 132 – pentru procurori, dispoziții care fac parte din titlul III „*Autoritățile publice*”, cap. VI „*Autoritatea judecătorească*”, secțiunea 1 „*Instanțele judecătorești*” (art. 124-130), secțiunea a 2-a „*Ministerul Public*” (art. 131 și art. 132) și secțiunea a 3-a „*Consiliul Superior al Magistraturii*” (art.133 și art. 134).

Potrivit art. 125 din *Legea fundamentală*, judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili; propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, iar funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior. Potrivit art. 132 din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, iar funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

Astfel cum a reținut Curtea Constituțională în *Decizia nr. 873/2010*⁶, principiul independenței justiției apără pensia de serviciu a magistraților,

⁵ A se vedea DCCR nr. 871/2010

⁶ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

ca parte integrantă a stabilității financiare a acestora, în aceeași măsură cu care apără celelalte garanții ale acestui principiu.

În jurisprudența Curții Constituționale a României s-a statuat că stabilitatea financiară a magistraților reprezintă una dintre garanțiile independenței justiției. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că *„aceste dispoziții constituționale nu au un caracter declarativ, ci constituie norme constituționale obligatorii pentru Parlament, care are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzătoare de asigurare reală a independenței judecătorilor, fără de care nu se poate concepe existența statului de drept, prevăzută prin art. 1 alin. (3) din Constituție”*. Așa fiind, Curtea a decis că abrogarea dispozițiilor de lege referitoare la pensia de serviciu a magistraților contravine și principiului stabilit prin art. 124 alin. (3) și art. 132 alin. (1) din Constituție.

În considerarea celor de mai sus, arătăm că instituirea unei asemenea măsuri conduce și la nerespectarea caracterului obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale și, implicit, la încălcarea art. 147 din Constituție.

4. Referitor la abrogarea dispozițiilor privind pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor (art. 3), arătăm faptul că acest personal a beneficiat de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de salariul de bază brut lunar și de sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, încă de la momentul stabilirii statutului acestora la nivel de lege (2004).

Acordarea beneficiului pensiei de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate din instanțe și parchete a fost justificată de importanța și natura activității depuse de către această categorie de personal, având în vedere, în principal, aspectul că grefierii au instituite prin lege aceleași incompatibilități și interdicții ca și magistrații⁷. Astfel, prin prisma acestora interdicții (care subzistă și în prezent), coroborat cu celelalte constrângeri firești ale profesiei (obligația de păstra secretul profesional, confidențialitatea lucrărilor, depunerea anuală a declarațiilor de avere și interese, respectarea dispozițiilor codului deontologic al profesiei, etc.), acordarea pensiei de serviciu persoanelor cu o vechime continuă de 25 de ani în funcție a fost o măsură justificată.

Art. 68 din *Legea nr. 567/2004*, care reglementa dreptul personalului auxiliar de specialitate la pensia de serviciu și a cărui modificare se

⁷ Art. 77 din *Legea nr. 567/2004*

propune prin prezenta inițiativă, a fost abrogat prin art. 196 alin. (1) lit. f) din *Legea nr. 236/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare* și, prin urmare, sub acest aspect propunerea a rămas fără obiect. Acordarea pensiei de serviciu pentru această categorie profesională a fost reintrodusă prin textul *Legii nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice*.

5. În ceea ce privește modificările aduse *Legii nr. 223/2015* prin art. 4 al inițiativei legislative, în lumina art. 16 din Constituție, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale au beneficiat și continuă să beneficieze de un statut aparte, justificat de natura activității desfășurate, care creează condițiile unei uzuri accentuate prin expunerea la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții⁸.

Unul dintre principiile care stau la baza *Legii nr. 223/2015* este principiul recunoștinței față de loialitatea, sacrificiile și privațiunile suferite de militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și familiile acestora pe timpul carierei.

Semnalăm și faptul că familia ocupațională de funcții bugetare „*Apărare, ordine publică și securitate națională*” este definită în cuprinsul art. 2 alin. (1) al Anexei nr. 6 la *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*, astfel: „*Personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională este format din personal militar, polițiști, funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, personal civil.*”

Așadar, se observă că ori de câte ori textul de lege face referire la drepturi, corelativ obligații, acordate sau asumate de o serie de persoane, acesta include, deopotrivă, toate cele trei categorii profesionale, și anume militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

Prin art. 4 din inițiativa legislativă se propune modificarea unor prevederi din *Legea nr. 223/2015*, în sensul eliminării din rândul

⁸ Decizia Curții Constituționale nr. 1237/2010

beneficiarilor pensiei militare de stat a două din cele trei categorii de beneficiari ai acestui tip de pensie, respectiv polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

Prin această inițiativă se creează o discriminare majoră între personalul care face parte din structurile componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională, respectiv militari, pe de o parte, și polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe de altă parte.

Considerăm că nu este echitabilă nici modalitatea de separare a mai multor categorii de personal, din punctul de vedere al pensiilor de serviciu/contributive, în cadrul aceluiași minister, în speță Ministerul Afacerilor Interne, unde categoriile de militari ce își desfășoară activitatea în cadrul Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență sau Direcției Generale de Protecție Internă ar urma să își păstreze pensiile de serviciu, iar polițiștii, purtători de uniformă și militari până în luna august 2002, să fie mutați în categoria beneficiarilor de pensii contributive.

Or, nu se poate admite ca numai o anumită componentă a sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională să poată beneficia de un drept la care legea face referire, iar celelalte nu, în condițiile în care toate cele trei componente au atribuții specifice în cadrul acestui sistem, față de care ordinea de drept nu ar exista. Prin conceptul de ordine publică se înțelege starea de legalitate, de echilibru și pace socială prin care se asigură liniștea publică, siguranța persoanei, a colectivităților și a bunurilor, sănătatea morală publică a cărei menținere, potrivit principiilor și normelor statornicite prin Constituție, se realizează prin măsuri de constrângere specifice poliției.

De asemenea, din Strategia Națională de Apărare a Țării reiese că ordinea publică este o direcție de acțiune pentru asigurarea securității naționale. Așadar, ordinea publică se regăsește pe același nivel cu dimensiunea de apărare, de contrainformații și de securitate.

Totodată, unul din principalele riscuri la adresa securității naționale este reprezentat de criminalitatea transfrontalieră, or investigarea acestor fapte de natură antisocială intră în sfera de competență a Poliției Române. De altfel, așa cum se prevede în mod clar la art. 1 din *Legea nr.218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Poliția Română (...) este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății

private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.”

Totodată, Poliția Română, asemenea structurilor militare, asigură utilizarea resurselor umane, materiale și financiare pe timpul stării de mobilizare și al stării de război.

Având în vedere cele prezentate, se constată că atât militarii, cât și polițiștii au o serie de obligații, îndatoriri și incompatibilități/interdicții, prevăzute atât prin statut, prin legea de organizare și funcționare, cât și prin alte acte normative, fiind două categorii de personal asimilate, completându-se una pe cealaltă.

Mai mult, la încetarea raporturilor de serviciu, polițiștilor li se echivalează gradele profesionale cu cele militare și sunt trecuți în rezervă. Prin urmare, nu poate fi justificată aplicarea unui tratament diferențiat pentru polițiști față de cadrele militare în ceea ce privește posibilitatea accesării pensiei militare de stat.

6. Având în vedere că prin art. 196 alin. (1) lit. h) și i) din *Legea nr. 263/2010* au fost abrogate art. 74-77, art. 80, art. 81 și art. 96 din *Legea nr. 7/2006* și art. 43-52, art. 54 din *Legea nr. 223/2007*, considerăm că art. 5 și art. 8 ale prezentei inițiative sunt lipsite de obiect.

7. Referitor la art. 6 din inițiativa legislativă, menționăm faptul că personalul Ministerului Afacerilor Externe a fost inclus în categoria pensiilor ocupaționale conform *Raportului reuniunii de consultare de la Bruxelles din 31.01.2007* cu privire la încadrarea unor categorii de personal în cadrul schemelor ocupaționale de securitate socială (militari, magistrați, diplomați, etc.).

Reglementarea actuală reprezintă o evaluare corectă a situației specifice a acestui mini-grup social (cca. 900 persoane), care trebuie tratat și motivat corespunzător, ținând cont de rigoarea condițiilor de intrare în carieră, pregătirea profesională, incompatibilitățile și interdicțiile pe care le au diplomații, specificul atribuțiilor și condițiilor dificile în care au fost obligați să-și desfășoare activitatea într-o serie de țări de pe toate continentele (cu climă greu de suportat, criminalitate crescută, terorism, războaie, boli epidemice, etc.), uzura fizică și psihică datorată acestor condiții, privațiunile familiale în timpul activității, etc.

Astfel, la fundamentarea legii, s-au avut în vedere următoarele:

- incompatibilitățile și interdicțiile pe care le au diplomații;

- uzura psihică și fizică a personalului din cauza condițiilor specifice de muncă;

- privațiunile familiale în timpul activității;

- eliminarea efectului negativ asupra calculului pensiei determinat de salarizarea între limite care pe durata misiunii a menținut salariile în lei (baza de calcul pentru punctul de pensie) la limita minimă din lege și de retragere a unor sporuri pe durata misiunii;

- vidul legislativ cu privire la vechimea în muncă și la stagiul de cotizare, elemente de bază pentru calculul pensiei însoțitorilor titularului la post (soț/soție), ce a determinat stabilirea unor pensii foarte mici, sub nivelul pensiei minime pe economie și/sau chiar înlăturarea beneficiului pensiei;

- pierderea carierei profesionale a soților/soțiilor ce au urmat titularul la post în străinătate, salariatul Ministerului Afacerilor Externe fiind singurul membru de familie aducător de venituri atât pe parcursul activității, cât și la pensie;

- reținerile în valută a contribuției pentru pensia suplimentară rămasă nevalorificate la calculul pensiei pentru limită de vârstă;

- după ieșirea la pensie, diplomații pensionari au fost și sunt implicați, în pofida vârstei înaintate (în multe cazuri de peste 80 de ani), în activități publice în cadrul unor organizații din domeniul relațiilor internaționale (Fundatia Europeană Nicolae Titulescu, Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale, Asociația Română de Politică Externă, asociații de prietenie cu statele în care diplomații români pensionari au fost acreditați). De asemenea, sunt invitați să susțină prelegeri pe probleme de politică externă și de formare profesională a tinerilor diplomați din România și din alte țări. Aceste activități, neremunerate, presupun o reprezentare corespunzătoare din partea diplomaților pensionari, cu suportarea personală a costurilor aferente. Toate aceste activități constituie contribuții semnificative la dezvoltarea relațiilor bi și multilaterale ale României, reprezentând un sprijin important în realizarea funcțiilor Ministerului Afacerilor Externe.

În plus, odată cu intrarea în vigoare a *Legii nr. 216/2015* a fost abrogată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2013 privind acordarea de drepturi unor membri ai Corpului diplomatic și consular al României*, act normativ ce instituie dreptul membrilor Corpului diplomatic și consular al României la o indemnizație diplomatică.

Prin abrogarea *Legii nr. 216/2015*, pensiile de serviciu ar deveni pensii în sistemul public al căror cuantum nu ar reprezenta o pensie reală și justă pe considerentele anterior enunțate.

Potrivit art. 49 din *Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările și completările ulterioare*, „Calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din cadrul instituțiilor de învățământ universitar acreditate.”, drept pentru care diplomaților le sunt interzise activități ce le-ar putea aduce venituri suplimentare, care să le asigure posibilitatea efectivă de a-și crea o situație materială de natură să le ofere, după pensionare, menținerea unui nivel de viață cât mai apropiat de acela avut în timpul activității.

Statutul foarte restrictiv și deosebit de sever al diplomaților este în mod neîndoielnic un veritabil motiv care impune menținerea reglementării pensiei acestora în forma actuală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului